

Ярослава Кобилко, Наталія Шелест

(упорядниці)

Н Е З А Б У Д К И

Пісенник

ДЛЯ
УЧНІВ ІЗ ПОЛЬЩІ

(I–VIII класи)

Gizycko–Bartoszyce 2023

«Незабудки» — пісенник для учнів I–VIII класів

Електронне видання 2023

Український освітній портал, вид. Фонд «Просвіта» — Валч, Польща

Ярослава Кобилко — україністка, вчителька (Гіжицько) — упорядниця

Наталія Шелест — музикологиня, україністка, вчителька (Бартошиці/Перемишль) — упорядниця

Сергій Шелест — музиколог, україніст, учитель (Бартошиці/Перемишль) — редагування нотного запису

Богдан Кобилко — архітектор (Варшава) — технічна співпраця

Катерина Сень — україністка, редакторка (Варшава) — коректура, комп'ютерна верстка

© Jarosława Kobyłko, Natalia Szelest 2023

© Fundacja „Prosvita” 2023

ISBN 978-83-959328-8-5

Зміст

Слово до Тебе	8
РОЗДІЛ I	9
Державний Гімн України.....	10
Ще не вмерла Україна.....	11
Боже великий, єдиний.....	12
Як тебе не любити, Києве мій!.....	13
Цвіт України і краса.....	14
Царю Небесний.....	15
Молитва.....	16
Боже, вислухай благання.....	17
Многоріччя.....	17
Україна.....	18
Заспіваймо пісню за Україну.....	19
Україна — це ти.....	20
Незламна.....	21
Чуєш, брате мій.....	22
Рідна мати моя.....	23
Мамина сорочка.....	24
Чорнобривці.....	25
Виростеш ти, сину.....	26
Два кольори.....	27
Родина.....	28
Ласкаво просимо.....	29
РОЗДІЛ II	30
О хто, хто Миколая любить.....	31
Нова радість стала.....	32
Во Вифлеємі нині новина.....	33
Бог ся раждає.....	34
Нині Рождество Божого Дитяти.....	35

Вставайте, вставайте, браття мої милі	36
Добрий вечір тобі, пане господарю	37
Щедрик	38
На Новий рік!	38
Ой минула вже зима	39
Ой весна, весна, ти красна	40
Писанка	41
Христос Воскрес!	42
Лине пісня про Ісуса	43
Через поле України ішла Божа Мати	44
О, Мати Божа, о, райський цвіте	45
Благослови, душе моя, Господа	46
РОЗДІЛ III	47
Реве та стогне Дніпр широкий	48
Думи мої...	49
Бандуристе, орле сизий	50
Садок вишневий коло хати	51
Тече вода в синє море	52
Учітєся, брати мої	53
Заповіт	54
РОЗДІЛ IV	55
Ми всі діти українські	56
Мова кольорова	57
Пісня першокласника	58
Шкільна пісня	59
Вихідні	60
Канікули	61
Машерують козаченьки	62
Казко, прийди	63
Колискова	64
Ой на горі жито (...сидить зайчик)	65
Пісня про маму	66
Казала мені мати раненько все вставати	67
Галя по садочку ходила	68

Подоляночка	68
Два півники	69
Ходить гарбуз по городу	70
Край лісу на полянці	71
Ой єсть в лісі калина	72
У горах Карпатах	73
Гори, гори (Мандри).....	74

РОЗДІЛ V

Засвіт встали козаченьки	75
Розпрягайте, хлопці, коні	76
Ой на горі та женці жнуть.....	77
Гей ви, козаченьки	78
Дума про Марусю Богуславку.....	79
Ой у лузі червона калина.....	80
Гей там на горі Січ іде	81
Їхав стрілець на війноньку.....	82
Повіяв вітер степовий.....	83
Прощався стрілець.....	84
Рости, рости, черемшино.....	85
Йшли селом партизани	86
Гей степами.....	87
За гору сонце загоряє	88
Там під Львівським замком	89
Не спи, моя рідна земля!	90
Біля тополі	91
На землі, в повітрі і на морі.....	92
Свіча.....	93

РОЗДІЛ VI

Зеленеє жито.....	95
Ой роду наш красний	96
Кругом Мариноньки	97
Чом ти не прийшов?.....	98
Вербовая дощечка.....	99
Ой у вишневому саду.....	100
	101

Ой у гаю, при Дунаю.....	102
Цвіте терен.....	103
Туман ярм, туман долиною.....	104
Несе Галя воду.....	105
Ой чорна я си, чорна.....	106
Ой смереко!.....	107
Коломийка.....	108
Взяв би я бандуру.....	109
Тихо над річкою.....	110
Місяць на небі, зіроньки сяють.....	111
Ніч яка, Господи, місячна, зоряна.....	112
Ой верше, мій верше.....	113
Під облачком.....	114
Гаєм зелененькым.....	115
Чорноморець.....	115
Мої гори.....	116
Мамина вишня.....	118
Черемшина.....	119
Гуцулка Ксеня.....	120
Червона рута.....	121
Знаю я.....	122
Мам.....	124
НОТИ	126
Ой у лузі червона калина.....	127
Реве та стогне Дніпр широкий.....	128
Думи мої.....	129
Заповіт.....	130
Україна.....	131
Виростеш ти, сину.....	132
Рідна мати моя.....	133
Чорнобривці.....	134
Два кольори.....	135
Мамина вишня.....	136
Зеленеє жито, зелене.....	137
Чом ти не прийшов.....	138

Засвіт встали козаченьки	139
Ой на горі та женці жнуть.....	140
Повіяв вітер степовий.....	141
Чуєш, брате мій.....	142

Слово до Тебе

Дорогі Школярі!

Пісенник «**Незабудки**» — це подарунок для Тебе і Твоїх друзів. Пропонуємо Вам дуже гарні українські пісні: дитячі, молодіжні, релігійні, патріотичні, народні, естрадні...

Якщо Ти тепер у першому або другому класах — не мушиш вивчати всіх пісень зразу. Співай собі помаленьку... У старших класах зможеш заспівати більше, а може, навіть, заспіваєш із друзями всі скарби з нашої збірки. Якщо не будеш знати, яка мелодія тої чи іншої пісні — запитай свого вчителя, батьків або заглянь до Інтернету.

Пам'ятаймо про те, що в рідній, українській, культурі маємо дуже багато прекрасних пісень, тому варто їх пізнавати й співати — не лише в школі, але й все життя.

Українці — співучий народ.
Кажуть так: *Де три українці — там цілий хор.*

Музика та спів приносять радість душі.
Коли слухаємо або співаємо — виростають крила. Легше тоді жити, відпочивати, вчитися й працювати.

А може Ти граєш на якомусь інструменті? Якщо так — чудово!

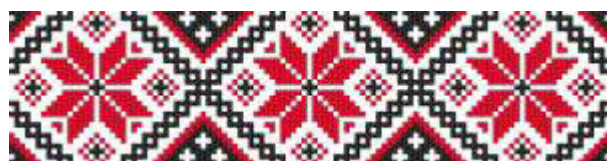
Гарно разом усі співаймо! Серце наше звеселяймо!

Поздоровляємо сердечно!

Ярослава Кобилко, Наталія Шелест

РОЗДІЛ І

Державний Гімн України¹

Слова: Павло Чубинський

Музика: Михайло Вербицький

Ще не вмерла України і слава, і воля,
Ще нам, браття молодії, усміхнеться доля.
Згинуть наші воріженьки, як роса на сонці,
Запануєм і ми, браття, у своїй сторонці.

Душу й тіло ми положим за нашу свободу,
І покажем, що ми, браття, козацького роду.

¹ 15 січня 1992 року Президія Верховної Ради України затвердила музичну редакцію національного Гімну України. У статті 20-ій Конституції України зафіксовано: «Державний Гімн України — національний гімн на музику М. Вербицького». 6 березня 2003 року Верховна Рада України ухвалила Закон «Про Державний Гімн України», змінивши перший рядок оригіналу «Ще не вмерла Україна» на «Ще не вмерла України і слава, і воля...». Затверджений Гімн України, який діє й нині, — це перший куплет і приспів Павла Чубинського.

Ще не вмерла Україна

Повний текст пісні

Слова: Павло Чубинський

Музика: Михайло Вербицький

Ще не вмерла Україна і слава, і воля,
Ще нам, браття молодії, усміхнеться доля.
Згинуть наші вороженьки, як роса на сонці,
Запануєм і ми, браття, у своїй сторонці.

Душу й тіло ми положим за нашу свободу,
І покажем, що ми, браття, козацького роду.

Станем, браття, в бій кривавий від Сяну до Дону,
В ріднім краю панувати не дамо нікому;
Чорне море ще всміхнеться, дід Дніпро зрадіє,
Ще у нашій Україні доленька наспіє.

Душу й тіло ми положим за нашу свободу...

А завзяття, праця щира свого ще докаже,
Ще ся волі в Україні піснь гучна розляже,
За Карпати відоб'ється, згомонить степами,
України слава стане поміж народами.

Душу й тіло ми положим за нашу свободу...

Боже великий, єдиний

Церковний гімн

Слова: Олександр Кониський

Музика: Микола Лисенко

Боже великий, єдиний,
Нам Україну храни,
Волі і світу промінням
Ти її осіни.

Світлом науки і знання
Нас, дітей, просвіти,
В чистій любові до краю,
Ти нас, Боже, зрости.

Молимося, Боже єдиний:
Нам Україну храни,
Всі свої ласки й щедроти
Ти на люд наш зверни.

Дай йому волю, дай йому долю,
Дай доброго світу, щастя,
Дай, Боже, народу
І многая, многая літа!

Як тебе не любити, Києве мій!

Гімн Києва

Слова: Дмитро Луценко

Музика: Ігор Шамо

Грає море зелене,
Тихий день догора.
Дорогими для мене
Стали схили Дніпра,
Де колишуться віти
Закоханих мрій...
Як тебе не любити,
Києве мій!

В очі дивляться канни,
Серце в них переллю.
Хай розкажуть коханій,
Як я вірно люблю.
Буду мріяти й жити
На крилах надій...
Як тебе не любити,
Києве мій!

Спить натомлене місто
Мирним, лагідним сном.
Ген вогні, як намисто,
Розцвіли над Дніпром.
Вечорів оксамити,
Мов щастя прибій...
Як тебе не любити,
Києве мій!

Цвіт України і краса

Гімн Пласту

Слова: Олександр Тисовський «Дрот»

Музика: Ярослав Ярославенко

Цвіт України і краса,
Скобів орлиний ми рід,
Любимо сонце, рух, життя,
Любимо волю і світ.

Пласт — наша гордість і мрія,
Любий Отчизні наш труд,
Буйний в нім порив, надія,
В Пласті росте новий люд.

Браття, пора нам стати в ряд,
Стяг пластовий підійняти,
Славу Вкраїні придбать!

Сонце по небі колує,
Знають і хмари свій шлях,
Вітер невпинно мандрує
По України полях.

Ми ж сонця ясного діти,
Вольного вітру брати,
Мали б в безділлі змарніти,
Цілі життя не знайти?!

Браття, пора нам стати в ряд...

Царю Небесний

Молитва Пласту

Царю Небесний, Джерело Світла,
Твоїм промінням встели наш шлях,
Щоб в душах наших радість розквітла,
Щоб запалала віра в серцях.

Царю Небесний, Всесильний Боже,
Мудрість і силу, й ласку нам дай,
Щоб подолати діло вороже,
Визволить рідний батьківський край.

Царю Небесний, Боже Єдиний,
Будь нам зорею в ночі тривоги,
Знаком, що з нами в кожную хвилину
Сила і правда, з нами наш Бог!

Молитва

Слова: Володимир Забаштанський

Музика: пісня народжена Майданом

Україно, молюся за тебе,
Як за матір духовну — святу.
За блакить твого вічного неба
І за ниву твою золоту.

Україно, молюся за славу,
За твою непокору століть.
За столицю твою златоглаву,
Що по груди в каштанах стоїть.

Україно, молюся за мову,
За божественну мову твою.
І за вроду твою калинову,
Від якої добрішим стаю.

Україно, молюся за пам'ять
Убієнних за волю синів.
І за тих, що у душах запалять
Промінь правди, щоб край заяснів.

Україно, лише в милосерді
Час єднання синів настає.
Так, як душі є наші безсмертні
За безсмертя молюся твоє.

Отче наш, у Твоїм часоплині
Все минає — ридай, не ридай.
Прости, Боже, гріхи Україні
І надалі грішити не дай.

Боже, вислухай благання

Боже, вислухай благання,
Нищить неволя наш край.
В єдності сила народу,
Боже, нам єдність подай.

Боже, здійми з нас кайдани,
Не дай загинуть в ярмі.
Волю пошли Україні,
Щастя і долю дай їй!

Многоліття

Многая літа, літа,
Многая літа!
Многая літа, літа,
Многая літа!
Во здоров'є, во спасеніє,
Многая літа!

Україна

Слова і музика: Тарас Петриненко

Дороги іншої не треба,
Поки зорить Чумацький Шлях,
Я йду від тебе і до тебе
По золотих твоїх стежках.

Мені не можна не любити,
Тобі не можна не цвісти,
Лиш доти варто в світі жити,
Поки живеш і квітнеш ти!

Україно, Україно,
Після далечі доріг
Вірне серце твого сина
Я кладу тобі до ніг!

Бо ми кохаєм до нестями
І ще не скоро наш кінець,
Ще, може, нашими серцями
Розпалим тисячі сердець.

Ще свічка наша не згоріла,
Ще наша молодість при нас,
А те, чи варте наше діло —
То скажуть люди й скаже час.

Україно, Україно...

Заспіваймо пісню за Україну

Слова і музика: Олександр Пономарьов

Ми ніколи не зречемося рідної мови!
Ми ніколи не зречемося рідної землі!
І борітеся — поборете будь-які змови!
І борітеся — поборете все, що у злі!

Заспіваймо пісню за Україну!
За її незалежність, за волю її!
Заспіваймо пісню за Україну,
Бо потрібна допомога моїй рідній землі!

Ми піднімемо наш прапор знову і знову!
Слава рідній Україні, слава рідній землі!
І борітеся — поборете будь-які змови!
І борітеся — поборете все, що у злі!

Заспіваймо пісню за Україну!..

Україна — це ти

Слова: Тіна Кароль, Микола Бровченко

Музика: Тіна Кароль

Моє ім'я — Батьківщина, лелеки легке крило.
Моє ім'я — Україна, і сонечка тепло.
Моє ім'я — Вишиванка. Я — хрестик на полотні.
Моє ім'я — синє небо, я — сонях малий під ним.

Татові слова: Україна — це я!
Мамині пісні: Україна — це ти!
Моє ім'я — Степ широкий,
Моє ім'я — Хліба смак,
Останній шкільний дзвіночок,
Над сивим Дніпром туман.

Моє ім'я — то Надія.
Моє ім'я — то Любов,
Моє ім'я — чиста мрія.
І віра, що з нами Бог!

Татові слова: Україна — це я!
Мамині пісні: Україна — це ти!
Татові слова: Україна — це я!
Мамині пісні: Україна — це ти!

Моє ім'я — колискова...
Моє ім'я — то є Воля...
Моє ім'я — то Родина...
Моє ім'я — добре Слово,
Що збереже цей світ!

Татові слова: Україна — це я!
Мамині пісні: Україна — це ти!

Незламна

Слова і музика: Люся Кава

Там, де земля красива,
Там мого роду сила,
Де Ма моя щаслива, —
Там мій дім!
Там я мала зростала,
Цвіт в коси заплітала,
І щастя вишивала
Рідним всім!
Незламна!.. Незламна!..

Українка — я!
Гордість це моя!
Гори і поля —
Це моя земля!
Українка — я!
Сила то моя!
Бачить вся земля,
Що незламна я!

Хай квітне моя рідна,
Лине мова солов'їна,
І росте моя дитина
Без війни!..
Я — донька України!
Тут люди всі єдині!
Разом ми духом сильні
Навіки!
Незламна!.. Незламна!..

Українка — я!..

Чуєш, брате мій

Слова: Богдан Лепкий

Музика: Левко Лепкий

Чуєш, брате мій,
Товаришу мій,
Відлітають сірим шнуром
Журавлі у вирій.

Кличуть «Кру-кру-кру,
В чужині умру,
Заки море перелечу,
Крилонька зітру,
Крилонька зітру».

Мерехтить в очах
Безконечний шлях.
Гине-гине в сірій мряці
Слід по журавлях.

Кличуть «Кру-кру-кру...»

Рідна мати моя

Слова: Андрій Малишко

Музика: Платон Майборода

Рідна мати моя, ти ночей не доспала
І водила мене у поля край села,
І в дорогу далеку ти мене на зорі проводжала,
І рушник вишиваний на щастя дала.

І в дорогу далеку ти мене на зорі проводжала,
І рушник вишиваний на щастя, на долю дала.

Хай на ньому цвіте росяниста доріжка,
І зелені луги, й солов'їні гаї,
І твоя незрадлива материнська ласкава усмішка,
І засмучені очі хороші твої.

І твоя незрадлива материнська ласкава усмішка,
І засмучені очі хороші блакитні твої.

Я візьму той рушник, простелю, наче долю,
В тихім шелесті трав, в щебетанні дібров.
І на тім рушничкові оживе все знайоме до болю —
І дитинство, й розлука, і вірна любов.

І на тім рушничкові оживе все знайоме до болю —
І дитинство, й розлука, й твоя материнська любов.

Мамина сорочка

Слова і музика: Наталія Май

Мені сорочку мама вишивала
Неначе долю хрестиком вела.
Щоб я лихих стежинок не шукала
І до людей привітною була.

Виконуй доню — мама говорила,
Закони Божі, істини прості.
Не зраджуй землю, що тебе зростила,
Не залишай нікого у біді.

А сорочка мамина біла-біла,
А сорочка мамина серцю мила.
А сорочка мамина зігриває,
Я її до серденька пригортаю.

Літа неначе птахи пролітають,
Вже донечки, як квітки навесні.
Я їм сорочку білу вишиваю,
Як вишивала матінка мені.

Виконуй доню — мама говорила,
Закони Божі, істини прості.
Не зраджуй землю, що тебе зростила,
Не залишай нікого у біді.

А сорочка мамина біла-біла...

Чорнобривці

Слова: Микола Сингаївський

Музика: Володимир Верменич

Чорнобривців насіяла мати
У моїм світанковім краю.
Та й навчила веснянки співати
Про квітучу надію свою.

Як на ті чорнобривці погляну,
Бачу матір стареньку,
Бачу руки твої, моя мамо,
Твою ласку я чую, рідненька.

Я розлуки та зустрічі знаю,
Бачив я у чужій стороні.
Чорнобривці із рідного краю,
Що насіяла ти навесні.

Як на ті чорнобривці погляну...

Прилітають до нашого поля
Із далеких країв журавлі.
Розквітають і квіти, і доля
На моїй українській землі.

Як на ті чорнобривці погляну...

Виростеш ти, сину

Слова: Василь Симоненко

Музика: Анатолій Пашкевич

Виростеш ти, сину, вирушиш в дорогу,
Виростуть з тобою приспані тривоги.
За тобою завжди будуть мандрувати
Очі материнські і білява хата.

А якщо впадеш ти на чужому полі,
Прийдуть з України верби і тополі.
Стануть над тобою, листям затріпочуть,
Тугою прощання душу залоскочуть.

Можна вибрати друга і по духу брата,
Лиш не можна, сину, матір вибирати.
Можна все на світі вибирати, сину,
Вибрати не можна тільки Батьківщину.

Два кольори

Слова: Дмитро Павличко

Музика: Олександр Білаш

Як я малим збирався навесні
Іти у світ незнаними шляхами,
Сорочку мати вишила мені
Червоними і чорними,
Червоними і чорними нитками.

Два кольори мої, два кольори,
Оба на полотні, в душі моїй оба,
Два кольори мої, два кольори:
Червоне — то любов, а чорне — то журба.

Мене водило в безвісті життя
Та я вертався на свої пороги.
Переплелись як мамине шиття,
Щасливі, сумні мої,
Щасливі і сумні мої дороги.

Два кольори мої, два кольори...

Мені війнула в очі сивина,
Та я нічого не везу додому,
Лиш згорточок старого полотна —
І вишите моє життя,
І вишите моє життя на ньому.

Два кольори мої, два кольори...

Родина

Слова: Вадим Крищенко

Музика: Олександр Злотник

Може в житті хтось принаду підкине
У чарівничих, звабливих очах.
Тільки родина, як зірка єдина,
Твій порятунок — надійний причал.

Ні, не шукай в своїм серці причину,
Якщо зневіра тебе обпече...
Тільки родина у прикру годину
Схилить надію тобі на плече.

Родина, родина — від батька до сина,
Від матері доні добро передам.
Родина, родина — це вся Україна
З глибоким корінням, з високим гіллям.

В морі спокуси є хвилі великі,
Та не забудь у захопленні ти,
Що лиш родина — бальзамові ліки,
Ліки від старості і самоти.

Все відцвітає і жовкне, і гине,
Вітром разноситься, ніби сміття...
Тільки родина як вічна зернина,
На невмирущому полі життя.

Родина, родина — від батька до сина...

Ласкаво просимо

Слова: Вадим Крищенко

Музика: Ігор Білозір

Співа Дніпро, відлунюють Карпати,
Той голос чути сестрам і братам.
Ми хочемо усіх вас привітати,
Доземно поклонитись, друзі, вам.

«Ласкаво просимо, ласкаво просимо»,
Вся Україна щиро промовля.
«Ласкаво просимо, ласкаво просимо»,
Знов повторяє батьківська земля.

А слово наше скупане в любові,
Його почують люди звідусіль.
На світлому, як доля, рушникові,
Дозвольте вам піднести хліб та сіль.

«Ласкаво просимо, ласкаво просимо»...

РОЗДІЛ II

О хто, хто Миколая любить

О хто, хто Миколая любить,
О хто, хто Миколаю служить,
Тому Святий Миколай
На всякий час помагай, Миколаю!

О хто, хто спішить в твої двори,
Того ти на землі і в морі,
Все хорониш від напасти,
Не даєш му в гріхи впасти, Миколаю!

О хто, хто к ньому прибігає,
На поміч його призиває,
Той все з горя вийде ціло,
Охоронить душу й тіло, Миколаю!

Омофор нам твій оборона
І одна від бід охорона.
Не дай нам марно пропасти,
Ворогам у руки впасти, Миколаю!

Миколаю, молися за нами,
Благаєм тебе зі сльозами.
Ми тя будем вихваляти,
Ім'я твоє величати, на віки!

Нова радість стала

Колядка

Нова радість стала,
Яка не бувала,
Над вертепом звізда ясна
Світлом засіяла.

Де Христос родився,
З Діви воплотився,
Як чоловік пеленами
Убого повився.

Ангели співають:
«Слава!» воскликають,
На Небесах і на землі
Мир проповідують.

І ми теж співаймо,
Царя прославляймо
І з Марії рожденному
Славу й честь віддаймо.

Во Вифлеємі нині новина

Во Вифлеємі нині новина:
Пречиста Діва зродила Сина.
В яслах сповитий поміж бидляти,
Спочив на сіні Бог необнятий.

Вже херувими славу співають,
Ангельські хори Пана вітають.
Пастир убогий несе, що може,
Щоб обдарити Дитятко Боже.

А ясна зоря світу голосить:
«Месія радість, щастя приносить!
До Вифлеєму спішіть всі нині,
Бога вітайте в бідній Дитині!».

За світлом зірки, десь аж зі сходу,
Йдуть три владики княжого роду.
Золота дари, кадило, миро
Враз з серцем чистим несуть в офіру.

Марія Мати Сина леліє,
Йосиф старенький пелени гріє.
А Цар всесвіта в зимні і болю
Благословить нас на кращу долю.

Ісусе милий, ми не багаті,
Золота дарів не можемо дати.
Но дар цінніший несем від мира —
Се віра серця, се любов щира.

Глянь оком щирим, о Божий Сину,
На нашу землю, на Україну.
Зішли їй з неба дар превеликий,
Щоб Тя славила во вічні віки.

Бог ся раждає

Бог ся раждає, хто ж Го може знати!
Ісус Му ім'я, Марія Му Мати!

Тут ангели чудяться,
Рожденного бояться,
А віл стоїть, трясеться,
Осел смутно пасеться,
Пастиріє клячать,
Бога в тілі бачать
Тут же, тут же, тут же, тут же, тут!

Марія Му Мати прекрасно співає,
А хор ангельський їй допомагає.

Тут ангели чудяться...

Йосиф старенький колише Дитятко:
— Люляй же, люляй, мале Отрочатко!

Тут ангели чудяться...

Три славні царі до Христа приходять,
Ладан і миро, й золото приносять.

Тут ангели чудяться...

І пастирі к Ньому прибігають
Господа свого у Ньому вітають.

Тут ангели чудяться...

І ми днесь, браття, к Ньому прибігаймо
Богу рожденному славу, честь віддаймо.

Нині Рождество Божого Дитяти

Нині Рождество Божого Дитяти,
Браття-українці йдуть Його вітати.

Тутки лемки співають, подоляки їм грають,
Волиняк щось міркує, бойко легко танцює.
Полтавець плясає, гуцул трембітає,
Тра-ра, тра-ра, тра-ра, ра-ра-ра.

Чути довкола любі жарти, сміхи,
Ісус маленький в ручки б'є з утіхи.

Тутки лемки співають, подоляки їм грають...

Ісусе маленький, бався разом з нами,
Із Іваськами та із Михаськами.

Тутки лемки співають, подоляки їм грають...

Ісусе маленький, мило нам всміхнися,
В кожній потребі за нас заступися.

Тутки лемки співають, подоляки їм грають...

Ісусе маленький і Пречиста Мати,
Дозвольте Україні кращу долю мати.

Тутки лемки співають, подоляки їм грають...

Вставайте, вставайте, браття мої милі

Вставайте, вставайте, браття мої милі,
Погляньте на небо, вже зоря зійшла.
Ясним промінням б'є в нашу родину,
Хвилини не гайте, спішіте туди.

Дитя народилось нам в яслах на сні,
Цар правди на землю зійшов із небес.
Спасати народи, з гріхів визволяти,
На волю пускати люд праведний весь.

Спішіте і ви свій дарунок віддайте,
Малому Дитяті Ісусу Христу.
Він висушить сльози заплаканій неньці
І добром наділить в годину тяжку.

Добрий вечір тобі, пане господарю

Добрий вечір тобі, пане господарю, радуйся!
Ой радуйся, земле, Син Божий народився!

Застеляйте столи, та все килимами, радуйся!
Ой радуйся, земле, Син Божий народився!

Та кладіть калачі з ярої пшениці, радуйся!
Ой радуйся, земле, Син Божий народився!

Бо придуть до тебе три празники в гості, радуйся!
Ой радуйся, земле, Син Божий народився!

А той перший празник — то Різдво Христове, радуйся!
Ой радуйся, земле, Син Божий народився!

А другий же празник — Василя Святого, радуйся!
Ой, радуйся, земле, Син Божий народився!

А третій же празник — Святе Водохреща, радуйся!
Ой радуйся земле, Син Божий народився!

А що перший празник зішле тобі втіху, радуйся!
Ой радуйся, земле, Син Божий народився!

А що другий празник зішле тобі щастя, радуйся!
Ой радуйся, земле, Син Божий народився!

А що третій празник зішле всім вам долю, радуйся!
Ой радуйся, земле, Син Божий народився!

Щедрик

Слова: народні

Музика: Микола Леонтович

Щедрик, щедрик, щедрівочка,
Прилетіла ластівочка,
Стала собі щебетати,
Господаря викликати:
— Вийди, вийди господарю,
Подивися на кошару,
Там овечки покотились,
А ягнички народились.
В тебе товар весь хороший,
Будеш мати мірку грошей.
Хоч не гроші, то полова,
В тебе жінка чорноброва.
Щедрик, щедрик, щедрівочка,
Прилетіла ластівочка.

На Новий рік!

Засівальна пісня

Сійся, родися, жито, пшениця, всяка пашниця,
На щастя, на здоров'я, на Новий рік,
Щоб уродило краще, як торік —
Коноплі під стелю, а льон по коліна,
Щоб вас, хрещених, голова не боліла.
Будьте здорові з Новим роком!
Дай, Боже!

Ой минула вже зима

Веснянка

Ой минула вже зима,
Снігу-льоду вже нема.
Ой нема, ой нема.
Снігу-льоду вже нема.

Прилетіли журавлі
Й соловеечки малі.
Ой малі, ой малі,
Соловеечки малі.

В лузі квіти вже цвітуть,
Вівці травку вже пасуть.
Ой пасуть, ой пасуть,
Вівці травку вже пасуть.

Всі веснянку співаймо,
Весну красну вітаймо,
Вітаймо, вітаймо,
Весну красну вітаймо!

Ой весна, весна, ти красна

Веснянка

Ой весна, весна, ти красна,
Що ж ти нам, весна, принесла?
Та принесла я вам літечко,
Щоб родилося житечко,
Ще й червонії квіточки,
Щоб квітчалися дівочки.

Ой весна, весна, ти красна,
Що ти весна красна, нам принесла?
Принесла я вам літечко,
Ще й запашненьке зіллячко,
Ще й зеленую травицю,
І холодную водицю.
Принесла я вам ягнятко,
Ще й маленьке телятко.

Писанка

Слова: Катерина Перелісна, Марія Бурмака

Музика: Марія Бурмака

Гарна писанка у мене,
Мабуть, кращої нема.
Мама тільки помагала,
Малювала ж я сама.

Змалювала дрібно квіти,
Вісім хрестиків малих.
І дрібнюсіньку ялинку,
Й поясочок поміж них.

На Великдень писанку розмалюю!
Маму з татом,
Бабу з дідом поцілую!

Хоч не зразу змалювала, —
Зіпсувала п'ять яєць, —
А як шосте закінчила,
Тато мовив: «Молодець!».

Я ту писанку для себе,
Для зразочка залишу.
А для мами і для тата
Я ще кращі напишу.

На Великдень писанку розмалюю!
Маму з татом,
Бабу з дідом поцілую!

Христос Воскрес!

Христос Воскрес!
Радість з неба ся являє,
Пасха красна днесь витає.
Радуйтеся щиро нині,
Бог дав щастя всій родині,
Бог дав радість нам з небес:
Христос Воскрес!

Христос Воскрес!
Земленька зі сну збудилась,
В трави, квіти замаїлась.
Звір і птичка веселиться,
Миром Божим світ краситься.
Люди! Мир дав Бог з небес:
Христос Воскрес!

Христос Воскрес!
Мир нам сам Христос приносить,
Мир нам небо днесь голосить.
Мир той Божий всі вітаймо,
Ласку Божу прославляймо.
Чудо Боже всіх чудес:
Христос Воскрес!

Христос Воскрес!
Ученики мир співають,
Страх і смуток забувають.
Слово Боже всім голосять,
І спасення їм приносять.
А спасення йде з Небес:
Христос Воскрес!

Лине пісня про Ісуса

Лине пісня про Ісуса
Про діла Його святі.
Я до Нього пригорнуся
Цілим серцем у житті.

Все віддам я для Ісуса:
Серце, душу і життя.
І навіки з Ним зійдуся
В царстві вічного життя.

Про любов Його без міри
Лине пісня серед нас.
Буду я для Нього вірним
В кожний день і в кожний час.

Все віддам я для Ісуса...

Нехай світ, як море, видно,
Клекотить, пливе, шумить.
В Небі там моя вітчизна
Непохитною стоїть.

Все віддам я для Ісуса...

І не страшні смерть, могила
Серед моря і тривоги.
Він зростив для мене крила,
Мій Спаситель і мій Бог.

Все віддам я для Ісуса...

Через поле України ішла Божа Мати

Через поле України ішла Божа Мати,
Там пшеничні колосочки стали Ї вітати.
Похилились, поклонились — вітерець леліє,
Усі разом прошептали: «Радуйся, Маріє!».

Через поле України ішла Божа Мати,
Жайворонки, Божі пташки, стали Ї вітати.
Підлетіли усі вгору — вітерець леліє,
Усі разом щебетали: «Радуйся, Маріє!».

Через поле України ішла Божа Мати.
Там пастушки пасли вівці, стали Ї вітати.
Познімали капелюшки — вітерець леліє,
Усі разом проказали: «Радуйся, Маріє!».

Через села України ішла Божа Мати.
Там у церкві Божі люди стали Ї вітати.
Помолились, поклонились — вітерець леліє,
Усі разом проспівали: «Радуйся, Маріє!».

Через села України ішла Божа Мати.
Вона прийшла з Зарваниці, всіх нас поєднати.
Вона прийшла, поєднала народ України,
Щоб всі разом заспівали: «Радуйся, Маріє!».

Через села України ішла Божа Мати.
Вона прийшла всім сиріткам сльози повтирати.
Повтирала Вона сльози — сирітки зраділи,
Що вони такі маленькі Матінку зустріли.

О, Мати Божа, о, райський цвіте

Слова: Марійка Підгірянка

Музика: Борис Кудрик

О, Мати Божа, о, райський цвіте,
Тебе благають українські діти:
Не дай в неволі нам загибати,
Україну нашу верни нам, Мати.

Де наші предки конали в ранах,
Не дай нам, дітям, жити в кайданах.
Позволь зібрати жертв наших жниво,
Україну нашу верни нам, Діво.

О, Мати Божа, неба княгине,
Хай наша пісня до Тебе лине.
В тій пісні просьба покірна-щира,
Дай нам діждатись волі і мира.

Благослови, душе моя, Господа

Слова: Псалом 103 (Давида)

Музика: Кирило Стеценко

Благослови, душе моя, Господа!
Благословен еси Господи!

Благослови, душе моя, Господа!
І вся істота моя Ім'я Святее Його!

Благослови, душе моя, Господа!
І не забувай всіх добродійств Його!

Благослови, душе моя, Господа!
Благословен еси, Господи!

РОЗДІЛ ІІІ

Реве та стогне Дніпр широкий

Слова: Тарас Шевченко

Музика: Данило Крижанівський

Реве та стогне Дніпр широкий,
Сердитий вітер завива,
Додолу верби гне високі,
Горами хвилю підійма.

І блідий місяць на ту пору
Із хмари де-де виглядав,
Неначе човен в синім морі,
То виринав, то потопав.

Ще треті півні не співали,
Ніхто ніде не гомонів,
Сичі в гаю перекликались,
Та ясен раз у раз скрипів.

Думи мої...

Слова: Тарас Шевченко

Музика: Микола Лисенко

Думи мої, думи мої,
Лихо мені з вами!
Нащо стали на папері
Сумними рядами?..
Чом вас вітер не розвіяв
В степу, як пилину?
Чом вас лихо не приспало,
Як свою дитину?..

Думи мої, думи мої,
Квіти мої, діти!
Виростав вас, доглядав вас —
Де ж мені вас діти?..
В Україну ідіть діти!
В нашу Україну,
Попідтинню, сиротами,
А я тут загину.

Там найдете щире серце
І слово ласкаве,
Там найдете щиру правду,
А ще, може, й славу...
Привітай же, моя ненько!
Моя Україно!
Моїх діток нерозумних,
Як свою дитину.

Бандуристе, орле сизий

Слова: Тарас Шевченко

Музика: народна

Бандуристе, орле сизий!
Добре тобі, брате:
Маєш крила, маєш силу,
Є коли літати.

Тепер летиш в Україну —
Тебе виглядають.
Полетів би за тобою,
Та хто привітає.

Там повіє буйнесенький,
Як брат, заговорить;
Там в широкім полі воля;
Там синєє море!

Полетів би, послухав би,
Заплакав би з ними...
Та ба, доля приборкала
Між людьми чужими.

Садок вишневий коло хати

Слова: Тарас Шевченко

Музика: Микола Лисенко

Садок вишневий коло хати,
Хрущі над вишнями гудуть,
Плугатарі з плугами йдуть,
Співають ідучи дівчата.
А матері вечерять ждуть.

Сім'я вечеря коло хати,
Вечірня зіронька встає.
Дочка вечерять подає,
А мати хоче научати,
Так соловейко не дає.

Поклала мати коло хати
Маленьких діточок своїх;
Сама заснула коло їх.
Затихло все, тільки дівчата
Та соловейко не затих.

Тече вода в синє море

Слова: Тарас Шевченко

Музика: народна

Тече вода в синє море,
Та не витікає;
Шука козак свою долю,
А долі немає.
Пішов козак світ за очі;
Грає синє море,
Грає серце козацькеє,
А думка говорить:
«Куди ти йдеш не спитавшись?
На кого покинув
Батька, неньку старенькую,
Молоду дівчину?
На чужині не ті люде —
Тяжко з ними жити!
Ні з ким буде поплакати,
Ні поговорити».

Сидить козак та тім боці,
Грає синє море.
Думав доля зустрінесться —
Спіткалося горе.
А журавлі летять собі
Додому ключами.
Плаче козак — шляхи биті
Заросли тернами.

Учітєся, брати мої

Слова: Тарас Шевченко

Музика: Микола Лисенко

Учітєся, брати мої!
Думайте, читайте,
І чужому научайтєся, —
Свого не цурайтєся:

Бо хто матір забуває,
Того Бог карає,
Того діти цураютьсєя,
В хату не пускають,

Чужі люди проганяють,
І не має злomu,
На всій землі безконечній
Веселого дому.

Обнімітє ж, брати мої,
Найменшого брата, —
Нехай мати усміхнєтєся,
Заплакана мати!

Благословітє дітей своїх
Твердими руками,
І діточок поцілує
Вольними устами!

І забудєтєся срамотня
Давня година,
І оживє добра слава,
Слава України,

І світ ясний, невечірній
Тихо засіє...
Обнімітєся ж, брати мої,
Молю вас, благаю!

Обнімітєся ж, брати мої,
Молю вас, благаю!

Заповіт

Слова: Тарас Шевченко

Музика: Гордій Гладкий

Як умру, то поховайте
Мене на могилі
Серед степу широкого
На Вкраїні милій,
Щоб лани широкополі,
І Дніпро, і кручі
Було видно, було чути,
Як реве ревучий.
Поховайте та вставляйте,
Кайдани порвіте
І вражою злою кров'ю
Волю окропіте.
І мене в сім'ї великій,
В сім'ї вольній, новій,
Не забудьте пом'янути
Незлим тихим словом.

РОЗДІЛ IV

Ми всі діти українські

Слова: Андрій М'ястківський

Музика: Марія Бурмака

Ми всі — діти українські,
Український славний рід!
Хай про нас усіх маленьких
Добра слава йде у Світ.

І нехай той скарб любові,
Що нам Бог в серця вселив,
Рідну землю й рідну мову
Збережемо назавжди!

Наше небо синє-синє,
Наше сонце золоте,
Хай любов до України
В кожному серці проросте!

Все що рідне, хай нам буде
Найдорожче і святе!
Рідна віра й рідне слово
У майбутнє нас веде!

Щоб ніколи не забули
Ні на хвилю, ні на мить,
Хай Господь святий із неба
Нас, малих, благословить!

Наше небо синє-синє...

Мова кольорова

Слова: Сидір Воробкевич, Марія Бурмака

Музика: Марія Бурмака

Мово рідна, слово рідне,
Хто вас забуває,
Той у грудях не серденько,
А лиш камінь має.

Мова, наша мова,
Мова кольорова.
До душі торкається,
Кожне рідне слово.

Зелений листочок,
Крапля на долоньці.
Ніжна, ніби квіточка,
Золота, як сонце!

Як ту мову мож забути,
Котрою учила
Всіх нас ненька говорити,
Ненька наша мила?

Мова, наша мова...

І тому плекайте, діти,
Рідну свою мову.
Вчіться гарно говорити
Своїм рідним словом.

Мова, наша мова...

Пісня першокласника

Слова і музика: Наталія Май

Перший раз у перший клас
Ми йдемо охоче,
Ніжним голосом для нас
Продзвенів дзвіночок.
І сміється в небесах
Сонце, як ніколи,
В мами сльози на очах —
Я іду до школи.

А у школі, а у школі
Є веселка кольорова,
І найкраща в цілім світі —
Перша вчителька моя.
А у школі, а у школі
Не сумуєм ми ніколи,
Бо учора — дошкільнята,
А тепер — одна сім'я!

Прощавайте іграшки,
Гомінкий садочок,
Кличе в класи дітлахів
Золотий дзвіночок.
І сміється в небесах
Сонце, як ніколи,
В мами сльози на очах —
Я іду до школи.

А у школі, а у школі...

Шкільна пісня

Слова і музика: Наталія Май

Я прийду до школи, двері відчиню,
Радісно зустріну вчительку свою.
В добрі її очі щиро подивлюсь
І нічого в світі не боюсь.

Будем разом рахувати
І читати, і писати,
У веселі ігри грати цілий день!
Будем разом рахувати
І читати, і писати,
І співати радісних пісень!

Весело у школі вчитись дівторі,
Вчителька стрічає діток на зорі,
Хоч давно на скронях в неї сивина,
Наче рідна мама нам вона.

Будем разом рахувати...

Вихідні

Слова: Ірина Зінковська

Музика: Володимир Будейчук

Вмикай свій настрій, ми в ефірі,
Найкращим друзям подзвони.
Залиш на потім будні сірі,
У стилі кругу вихідні!
Здіймай у гору руки
Під хвилю модних звуків,
Відчуй себе щасливим,
Танцюй на повну силу!

Вихідні!
Діджей вмикає спеку,
Діджей вмикає спеку!
На, на, на!
Вихідні дні
У ритмі дискотеки,
У ритмі дискотеки!
На, на, на!
Вихідні!
Свободу відчувати,
Свободу відчувати!
На, на, на!
Вихідні дні!
І просто відриватись,
І просто відриватись!
На, на, на!

Щодня в нас все по колу:
Уроки, дім і школа...
Собою хочу бути,
Тривоги вмиють забути!..
Здіймай у гору руки
Під хвилю модних звуків.
Відчуй себе щасливим,
Танцюй на повну силу!

Вихідні!
Діджей вмикає спеку...

Канікули

Слова: Лариса Ратич

Музика: Анна Олейнікова

Дні такі чудові ми чекали,
Швидше їх наблизити бажали,
І, нарешті, мрії всі збулися,
Бо канікули розпочалися!

Нам сумувати ніколи,
Бо вже прийшли канікули,
Канікули, канікули —
Чудові, загадкові —
Канікули, канікули!

Можна рано-вранці не вставати,
Можна день цілісінький гуляти,
Вчителька нікого не питає —
Теж вона від нас відпочиває.

Нам сумувати ніколи...

Канікули, канікули!
Канікули, канікули!

Машерують козаченьки

Машерують козаченьки, раз, два, три,
Машерують молоденькі, раз, два, три!

Ніженьками вліво, вправо,
Все відважно, гордо, жваво,
Раз, два, раз, два, раз, два, три!

Гей, заграйте в барабани, раз, два, три,
Кожний хай у ряд наш стане, раз, два, три!

Ніженьками вліво, вправо,
Все відважно, гордо, жваво,
Раз, два, раз, два, раз, два, три!

Казко, прийди

Слова і музика: Наталія Шелест

Я біжу, біжу по хмарках,
Зовсім так, як по землі.
Я ловлю руками зорі,
Як метелики малі.
Може ти мені не віриш?
То нічого, то дарма,
Адже це до нас у гості
Казка вже прийшла.

Ти прийди до мене, казко,
Принеси чарівний світ,
Подаруй добро і радість
Передай усім привіт.

Білосніжка і сім гномів
Будуть грати з нами в м'яч.
Не забудемо ніколи
Цей цікавий, спільний матч.
Навіть Баба-Яга прийде,
Як найкращий милий гість.
Ну а Вовчик буде добрий
І Бабусю він не з'їсть.

Ти прийди до мене, казко...

Колискова

Ой ходить сон коло вікон,
А дрімота — коло плота.
Питається сон дрімоти:
— А де будем ночувати?

— Де хатонька теплесенька,
Де дитина малесенька, —
Там ми будем ночувати,
Дитиночку колихати.
Ой на кота та воркота,
На дитину та й дрімота,
Котик буде воркотати,
Дитинонька буде спати.

Ой на горі жито (...сидить зайчик)

Ой на горі жито, сидить зайчик,
Він ніжками чеберяє.

Коли б такі ніжки мала,
То я б ними чеберяла,
Як той зайчик, як той зайчик.

Ой на горі просо, сидить зайчик,
Він ніжками чеберяє.

Коли б такі ніжки мала,
То я б ними чеберяла,
Як той зайчик, як той зайчик.

Ой на горі гречка, сидить зайчик,
Він ніжками чеберяє.

Коли б такі ніжки мала,
То я б ними чеберяла,
Як той зайчик, як той зайчик.

Пісня про маму

Слова: Лариса Ратич

Музика: Анна Олейнікова

Сонечко у гості хоче завітати,
Пісню про матусю будемо співати.
Мама теж дарує промені свої —
Сонечком ласкавим кличемо її!

Знають діти, знають діти:
Мама може все на світі!
Дзвінко й весело співаю
Про матусю я!
Наймудріша, найдобріша,
Найдорожча, наймиліша,
Ще вона — найкрасивіша! —
Матінка моя!

Радісно сміється весняна блакить,
Пісня про матусю високо летить.
Підхопили пісню друзі всі мої,
Мама — друг найкращий, любимо її!

Знають діти, знають діти...

Казала мені мати раненько все вставати

Казала мені мати
Раненько все вставати:
Вмий личко, помолися,
Чистенько приберися.

Казала мені мати
До школи поспішати:
Іди, іди, не гайся,
Розуму набирайся.

Казала мені мати,
Свій нарід все кохати,
Ту славну Україну,
Любити до загину.

Галя по садочку ходила

Галя по садочку ходила,
Хусточку біленьку згубила.
Ходить по садочку, блукає,
Хусточку біленьку шукає.

Не журися, Галю, серденько,
Ми знайшли хустинку біленьку.
У садочку біля малини,
Під зеленим листом тернини.

Подоляночка

Десь тут була подоляночка,
Десь тут була молодесенька.
Тут вона впала,
До землі припала.
Личко не вмивала,
Бо води не мала.

Ой устань, устань, подоляночко,
Ой устань, устань, молодесенька!
Умий личко,
Як ту скляночку.
Та візьмися в бочки,
Та скачи у скочки.
Іди до Дунаю,
Бери дівча скраю.

Два півники

Два півники, два півники
Горох молотили,
Дві курочки-чубарочки
До млина носили.

Цап меле, цап меле,
Коза засипає,
А маленьке козенятко
На скрипочку грає.

Танцюй, танцюй, козуленько,
Ніженьками туп, туп,
Татусенько з матусею
Принесуть нам круп, круп.

А вовчик-сірячок
З лісу виглядає,
Та на біле козенятко
Скоса поглядає.

Ходить гарбуз по городу

Ходить гарбуз по городу,
Питається свого роду:
— Ой чи живі, чи здорові
Всі родичі гарбузові?

Обізвалась жовта диня,
Гарбузова господиня:
— Іще живі та здорові
Всі родичі гарбузові!

Обізвались огірочки,
Гарбузові сини-дочки:
— Іще живі та здорові
Всі родичі гарбузові!

Обізвалась морквиця,
Гарбузова сестриця:
— Іще живі та здорові
Всі родичі гарбузові!

Обізвались буряки,
Гарбузові свояки:
— Іще живі та здорові
Всі родичі гарбузові!

Обізвалась бараболя,
А за нею і квасоля:
— Іще живі та здорові
Всі родичі гарбузові!

Обізвався старий біб:
— Я іздержав увесь рід,
Іще живі та здорові
Всі родичі гарбузові!

Ой ти гарбуз, ти перистий,
Із чим тебе будем їсти?
— Миску пшона, шматок сала —
От до мене вся приправа!

Край лісу на полянці

Край лісу на полянці,
На свіжому дубку,
Кує зозуля вранці: Ку-ку, ку-ку, ку-ку!

Ку-ку, ку-ку,
У лісі я живу,
І здалека все чути:
Ку-ку, ку-ку, ку-ку.

Внизу біжить струмочок
По жовтому піску,
І здалека все чути: Ку-ку, ку-ку, ку-ку!

Ку-ку, ку-ку...

Червонії сунічки
Ясніють на горбку,
І чути, аж до ночі: Ку-ку, ку-ку, ку-ку!

Ку-ку, ку-ку...

Ой єсть в лісі калина

Ой єсть в лісі калина,
Ой єсть в лісі калина.
Калина, калина,
Комарики-дзюбрики, калина.

Там стояла дівчина,
Там стояла дівчина.
Дівчина, дівчина,
Комарики-дзюбрики, дівчина.

Цвіт-калину ламала,
Цвіт-калину ламала.
Ламала, ламала,
Комарики-дзюбрики, ламала.

Та в пучечки в'язала,
Та в пучечки в'язала.
В'язала, в'язала,
Комарики-дзюбрики, в'язала.

У горах Карпатах

У горах Карпатах хотів би я жить,
З гори на долину хотів би сходитьь.
Пташки там співають, там скаче сарна,
А голос сопілки там чути щодня.

У горах Карпатах там весело жить,
Пісні там лунають, Черемош шумить.
Пташки там співають, там скаче сарна,
А голос сопілки там чути щодня.

У горах Карпатах смерека росте,
Там зілля пахуче усюди цвіте.
Пташки там співають, там скаче сарна,
А голос сопілки там чути щодня.

У горах Карпатах там гуцул живе,
Він гарну гуцулку за руку веде.
Пташки там співають, там скаче сарна,
А голос сопілки там чути щодня.

Гори, гори (Мандри)

Слова: Андрій Бігун

Музика: Іриной Коваль

Я люблю волю, простір, далечінь,
Бо я бурлак з далеких поколінь.
В одному місці я не можу жить,
Іти у мандри все мене кортить.

Як заблистить лиш сонце в небесах,
Як зашумить вітрець по деревах,
То в тілі кров моя аж закипить,
Іти у мандри все мене кортить.

Гори, гори, життя бурлацькеє,
Життя байдуже, ах, юнацькеє!
Царить над нами сила власная,
Горить усе любов прекрасная!

Мене не страшить буря ані грім,
Просторий світ — це є для мене дім.
Я б мандрував по горах, долинах,
Голубе небо — це для мене дах.

Мене не спинить море, океан,
Мене не страшить навіть гураган.
До невігод всіляких я привик,
Моє знам'я — подертий черевик.

Гори, гори, життя бурлацькеє...

РОЗДІЛ V

Засвіт встали козаченьки

Слова і музика: Маруся Чурай

Засвіт встали козаченьки
В похід з полуночі,
Заплакала Марусенька
Свої ясні очі.

Не плач, не плач, Марусенько,
Не плач, не журися
Та за свого миленького
Богу помолися!

Стоїть місяць над горою,
Та сонця немає,
Мати сина в доріженьку
Слізно проводжає.

Іди, іди, мій синочку,
Та не забаряйся,
За чотири неділеньки
Додому вертайся!

Ой, не плачте, не журітесь,
В тугу не вдавайтесь:
Заграв мій кінь вороненький,
Назад сподівайтесь!

Розпрягайте, хлопці, коні

Слова і музика: Іван Негребецький

Розпрягайте, хлопці, коні
Та лягайте спочивать,
А я піду в сад зелений,
В сад криниченьку копать.

Копав, копав криниченьку
У вишневому саду...
Чи не вийде дівчинонька
Рано-вранці по воду?

Вийшла, вийшла дівчинонька
В сад вишневий воду брать,
А за нею козаченько
Веде коня напувать.

Просив, просив відеречка,
Вона йому не дала,
Дарив, дарив їй колечко,
Вона його не взяла.

«Знаю, знаю, дівчинонько,
Чим я тебе розгнівив:
Що я вчора ізвечора
Кращу тебе полюбив.

Вона ростом невеличка,
Ще й літами молода,
Руса коса до пояса,
В косі стрічка голуба».

Розпрягайте, хлопці, коні...

Ой на горі та женці жнуть

Ой на горі та женці жнуть,
А попід горою,
Яром-долиною
Козаки йдуть.
Гей, долиною,
Гей, широкою,
Козаки йдуть.

Попереду Дорошенко,
Веде своє військо,
Військо запорізьке,
Хорошенько.
Гей, долиною,
Гей, широкою,
Хорошенько.

А позаду Сагайдачний,
Що проміняв жінку
На тютюн та люльку,
Необачний.
Гей, долиною,
Гей, широкою,
Необачний.

«Гей, вернися, Сагайдачний,
Візьми свою жінку,
Віддай тютюн-люльку,
Необачний!
Гей, долиною,
Гей, широкою,
Необачний!»

«Мені з жінкою не возиться,
А тютюн та люлька
Козаку в дорозі
Знадобиться!
Гей, долиною,
Гей, широкою,
Знадобиться!

Гей хто в лісі, озовися!
Та викрешем вогню,
Та закурим люльку,
Не журися!
Гей, долиною,
Гей, широкою,
Не журися!»

Гей ви, козаченьки

Слова: Вадим Крищенко

Музика: Геннадій Татарченко

Є і нам про що згадати...
Пісне, душу возвелич.
Ой була в нас ненька мати —
Запорізька славна Січ.

Гей ви, козаченьки, — вітер в чистім полі,
Научіть нащадків так любити волю.
Гей ви, козаченьки, — спомин з м'яти-рути,
Научіть минулу славу повернути.

Круточола наша доля,
Не вода в ній — кров тече.
Козаку найперше — воля,
Козаку найперше — честь.

Гей ви, козаченьки, — вітер в чистім полі...

А прийшла лиха година —
Впав козак наш у траві,
Щоб іскрилась Україна
На гетьманській булаві.

Гей ви, козаченьки, — вітер в чистім полі...

Обросила землю рана
Із козацького чола,
Щоб неправда помирала,
Щоби правдонька жила.

Гей ви, козаченьки, — вітер в чистім полі...

Дума про Марусю Богуславку

Ой на Чорному морі,
Да на камені біленькому,
Там стояла темниця кам'яная.
А в тій темниці сімсот козаків,
Бідних невольників пробувало
Та в ній Божого світу ні сонця праведного
Очі ніколи не видали.
А до тієї темниці дівка-бранка,
Маруся, попівна Богуславка,
Прибувала да через залізні ворота до козаків, бідних
невольників гукала:
«Гей, козаки, бідні невольники!
Угадайте, який сьогодні день у нашій землі християнській?».
А козаки, бідні невольники теє зачували,
Дівку-бранку, Марусю, попівну, Богуславку,
По голосу впізнавали
Та до неї словами промовляли:
«Гей, дівко-бранко, Марусе, попівно, Богуславо!
Відки ми можемо знати,
Який сьогодні день у нашій землі християнській,
Як ми уже тридцять три роки, як у цій темниці пробуваємо,
Да ні Божого світу, ні сонця праведного в очі ніколи не видаємо, гей!».
Дівка-бранка Маруся, попівна Богуславка, теє зачувала,
До козаків бідних невольників словами промовляла:
«Гей, козаки бідні невольники!
У нашій землі християнській сьогодні великодня субота,
А завтра буде святий день Великдень». [...]

(фрагмент)

Ой у лузі червона калина

Слова: Степан Чарнецький

Музика: народна

Ой у лузі червона калина похилилася,
Чогось наша славна Україна зажурилася.
А ми тую червону калину підіймемо,
А ми нашу славну Україну, гей, гей, розвеселимо!

Марширують наші добровольці у кривавий тан,
Визволяти братів-українців з ворожих кайдан.
А ми наших братів-українців визволимо,
А ми нашу славну Україну, гей, гей, розвеселимо!

Гей, у полі ярої пшениці золотистий лан,
Розпочали стрільці українські з ворогами тан!
А ми тую ярую пшеницю ізберемо,
А ми нашу славну Україну, гей, гей розвеселимо!

Як повіє буйнесенький вітер з широких степів,
Та й прославить по всій Україні Січових Стрільців.
А ми тую стрілецьку славу збережемо,
А ми нашу славну Україну, гей, гей, розвеселимо!

Гей там на горі Січ іде

Слова і музика: Кирило Трильовський

Гей там на горі Січ іде,
Гей малиновий стяг несе,
Гей там на горі, наше славне товариство,
Гей маширує раз, два, три!

Гей попереду кошовий,
Гей як той орел степовий,
Гей як той орел, наше славне товариство,
Гей маширує раз, два, три!

Гей а позаду осавул,
Гей твердий хлопець, як той мур,
Гей твердий хлопець, наше славне товариство,
Гей маширує раз, два, три!

Гей повій, вітре, із степів,
Гей дай нам силу козаків,
Гей дай нам силу, наше славне товариство,
Гей маширує раз, два, три!

Гей дай нам силу й відвагу,
Гей Україні на славу,
Гей Україні, наше славне товариство,
Гей маширує раз, два, три!

Їхав стрілець на війноньку

Слова і музика: Михайло Гайворонський

Їхав стрілець на війноньку,
Прощав свою дівчиноньку:
— Прощай, миленька, чорнобривенька,
Я йду в чужую сторононьку.

Подай, дівчино, хустину,
Бо як у бою загину,
Темної ночі накриють очі,
Легше в могилі спочину.

Лихії люди насилу
Взяли нещасною милу,
А серед поля гнеться тополя
Та й на стрілецьку могилу.

Повіяв вітер степовий

Повіяв вітер степовий,
Трава ся похилила.
Впав в бою січовий стрілець,
Дівчина затужила.

А був то хлопець молодий,
Його б лишень кохати.
Він впав, як той сухий листок,
Повік буде лежати.

Летить ворон з чужих сторон
Та й жалібненько кряче.
Вставай, козаче молодий,
Твоя дівчина плаче!

Заплаче мати не одна,
Заплаче й чорнобрива,
Бо не одного козака,
Сира земля накрила.

Повіяв вітер степовий,
Трава ся похилила.
Впав в бою січовий стрілець,
Дівчина затужила.

Прощався стрілець

Прощався стрілець зі своєю ріднею,
Він поїхав в далеку дорогу.
За свій рідний край, за стрілецький звичай,
Йдемо в бій за свою перемогу.

А вітер колише шовкову траву,
Молодий дуб додолу схилився.
Листя шелестить, вбитий стрілець лежить,
Над ним коник його зажурився.

— Ой коню, мій коню, не стій наді мною,
Я тим часом полежу накритий.
Біжи, коню мій, скажи неньці рідній,
Що я лежу у степу забитий.

Най батько і мати, і ріднії сестри,
Нехай вони за мною не плачуть:
Я в степу лежу, за ріднею тужу,
Чорний крук наді мною закряче.

Стрілецькая слава не вмере, не загине,
Будуть внуки про неї співати.
Що були козаки, та й за волю лягли,
Тепер можемо тільки згадати.

Рости, рости, черемшино

Слова: Михайло Дяченко

Музика: народна

Рости, рости черемшино,
Широко ся розростай!
Ти, молода дівчинонько,
Про кохання забувай!

Ти, молода дівчинонько,
Про кохання забувай,
Бо я сиджу в криміналі
За Україну, рідний край.

Ой сидів я один рочок,
Ой сидів я другий рік.
Прийшли браття-українці
Визволять мене на світ.

Одну браму розвалили,
Другу браму розтягли.
Взяли мене за рученьки,
На світ Божий вивели.

Україно, Україно!
Україно, краю мій!
Я за тебе, Україно,
Муки тяжкії терпів!

Йшли селом партизани

Слова: Ярослав Нудик

Музика: Сергій Самолюк

Йшли селом, йшли селом партизани,
По землі українській, невільній землі.
І у кожного зброя була за плечами,
І у кожного смуток і біль на чолі.

Їм сумно за всю Україну,
За ту спалену хату, за зрубаний сад.
За ту пісню, що чув ти колись, солов'їну,
Але їм вже не було дороги назад.

Бо дорога назад — то неволя,
А ховатися в лісі не будемо ми.
Ми підемо вперед — і здобудемо волю,
України своєї ми вірні сини.

Хто з них пісню почав, я не знаю,
І вона пролунала на весь рідний край,
Щоби знали усі — Україна повстала!
Ти лети, наша пісне, аж за небокрай!

І не всі повернулись із бою додому,
І не всіх дочекалася рідна сім'я.
Пам'ятайте ж ви їх, пам'ятайте такими,
Пам'ятай же ти їх, українська земля.

Йшли селом, йшли селом партизани,
По землі українській, невільній землі.
І у кожного зброя була за плечами,
І у кожного смуток і біль на чолі.

Гей степами...

Слова і музика: Степан Малюца

Гей степами, темними ярами
Йдуть походом залізні полки.
Хто відважний хай іде із нами,
Лицарями будьмо, юнаки!

За нікого битись не будемо,
До нікого в найми не підем,
Для України ми усі живемо,
І за неї голови складемо.

Кожний ворог йде нас визволяти,
А для себе землю він краде,
На могилу землю буде мати,
На могилі воля зацвіте!

Лети, пісне, попід небесами,
До українських промовляй сердець,
Хай же буде наша воля з нами,
А ворожим намірам кінець!

За гору сонце загоряє

За гору сонце загоряє
Та чорний ворон закрякав.
Поїхав мій милий на війну,
Останній раз сказав: Прощай!

Прощай, дівчино чорнобривая,
Прощай, дівчино молода.
Я сюди більше не поверну
Звідси далека дорога!..

Нераз я звечора до рання
Тримав дівчину на руках.
Тепер я звечора до рання
Тримаю кріса на плечах.

Нераз я звечора до рання
Тримав дівчину в обіймах.
Тепер заграють марш воєнний,
Піду в касарню, ляжу спать.

Касарня, та ще й холодна...
Сам собі ложе постелю.
Не скаже мені моя мила:
Прийди, хай тебе обійму!

Там під Львівським замком

Там під Львівським замком, старий дуб стоїть,
А під тим дубочком партизан лежить.

Він лежить не дише, він неначе спить,
Золоті кучері вітер шелестить.

А над ним старенька матінка стоїть,
Плаче, сльози лиє, стиха говорить:

«Як ти був маленький, батько воював,
Він за Україну голову поклав».

А позаду неньки командир стоїть,
До матусі стиха слова говорить.

«Не плач стара мати, син героєм став,
Він за Україну голову поклав».

Не спи, моя рідна земля!

Слова і музика: Сергій Фоменко

Я тобі скажу, де квітне дивний сад,
Де срібляста ніч тремтить у темних водах.
У далекий край лежить нелегкий шлях,
Доки хижа ніч кружля по колу.

Не спи, моя рідна земля!
Прокинься, моя Україно!
Відкрий свої очі у світлі далеких зірок!
Це дивляться з темних небес
Загиблі поети й герої —
Всі ті, що поклали життя за майбутнє твоє.

Тільки два шляхи... один веде у пекло.
Інший шлях веде тебе туди, де світ.
Щоб знайти цей шлях, послухай своє серце —
Твоє серце знає, як його знайти!

Не спи, моя рідна земля!..

Я тобі повім про мрію золоту,
Що палким вогнем горить в моєму серці.
Про щасливий край, про радісних людей,
Де життя кидає виклик смерті.

Не спи, моя рідна земля!
Прокинься, моя Україно!
Відкрий свої очі у світлі далеких зірок!
Це дивляться з темних небес
Загиблі поети й герої —
Всі ті, хто так вірив у світле майбутнє твоє.

Біля тополі

Слова: Петро Солодуха
(гурт «Еней», Польща)

Музика: Петро Солодуха, Павло Солодуха

Золоті луги ведуть у небокрай і сумно навкруги,
Тополя, тополя похилилася.
Там старі батьки заплакані стоять,
Прощати було їм сина, а він героєм став.
Молодий юнак, молодий козак...

Там біля тополі калина росте, мамині очі чекають тебе.
Сива у розпачі плаче,
Сина все чекає — та в Бога вже його душа.
Мам, я в бою за волю пішов в далечінь,
За правду і долю нових поколінь,
За тих, хто у морі далеко
І крилами лелеки повернуться живі.

Тихо надворі і тільки чути як, як матері слова летіли,
Летіли в ніч до козака.
Бачиш, сину мій, свічка не згаса.
До віку буде вже горіти, горітиме вона.
Молодий юнак, молодий козак...

Там біля тополі калина росте, мамині очі чекають тебе...

Рік вже проминув, прийшла нова весна,
А спокою в душі не було, не було та й ще нема.
Там батько змучений, сам торує шлях,
По ньому мав іти син його, а його вже нема.
Молодий юнак, молодий козак...

Там біля тополі калина росте, мамині очі чекають тебе...

На землі, в повітрі і на морі

Слова і музика: Олександр Пономарьов

На землі, в повітрі і на морі
Україна знищить ворогів!
Рідні землі, українські зорі
Були й будуть тут споконвіків!

Десь о п'ятій ранку в лютому
Розпочалася війна.
В цьому лютому, незабутому,
Вся країна натягнулась, мов струна!
І тоді Вона піднялася
З Богом в серці, за своє,
І одразу ж об'єдналася,
І одразу люто б'є!

На землі, в повітрі і на морі...

Ворогам не буде спокою
На Українській цій землі.
Буде відповідь жорстокою
В кожному місті і селі!
Бо Україна вся піднялася
З Богом в серці, за своє,
І одразу ж об'єдналася,
І одразу люто б'є!

На землі, в повітрі і на морі...

Свіча

Слова: Богдан Стельмах

Музика: Мирослав Скорик

На вікні свіча миготіла,
Кривді з-за плеча тріпотіла, —
До правди летіла —
Там, де рідний край, де Україну
Голоду нагай шмагав до згину —
Не день, не годину.
Вогником свіча повівала,
Мати дитинча сповивала,
Пісні гомоніла
Про гірку біду, недолю голу,
Про чужу орду кривавочолу —
Бодай скам'яніла.

На вікні свіча догасала,
Мати дитинча колисала —
Не в колисці, ні,
Не в колисці, але у труні...
Мертві по ровах — їх мільйони,
По німих церквах стогнуть дзвони...
Хто ж то Україні, Боже, нині допоможе?..

На вікні свічі не задути,
Скарги і плачі досі чути —
Усе люди тямлять.
Досі жаль до сліз тих, що не в пору
Їх потяв укіс Голодомору,
Тож, вічна їм пам'ять.

На вікні свіча миготіла...

РОЗДІЛ VI

Зеленеє жито

Зеленеє жито, зелене,
Хорошії гості у мене.
Зеленеє жито женці жнуть,
Хорошії гості в хату йдуть.

Зеленеє жито, зелене,
Хорошії гості у мене.
Зеленеє жито за селом,
Хорошії гості за столом.

Зеленеє жито, зелене,
Хорошії гості у мене.
Зеленеє жито на межі,
Хорошії гості по душі.

Зеленеє жито, зелене,
Хорошії гості у мене.
Зеленеє жито ще й овес,
Тут зібрався рід наш увесь.

Ой роду наш красний

У полі калина,
У полі червона.
Хорошенько цвіте.

Ой роду наш красний,
Роду наш прекрасний.
Не цураймося, признаваймося,
Бо багацько нас є.

Що перший цвіточок —
То рідний батенько.
Хорошенько цвіте.

Ой роду наш красний...

Що другий цвіточок —
То рідная ненька.
Хорошенько цвіте.

Ой роду наш красний...

Що третій цвіточок —
Рідна сторононька.
Хорошенько цвіте.

Ой роду наш красний...

Кругом Мариноньки

Кругом Мариноньки ходили дівоньки,
Стороною дощик іде.
Стороною та й на мою роженьку червону,
Стороною та й на мою роженьку червону.

Ой на морі хвиля, при долині роса,
Стороною дощик іде.
Стороною та й на мій барвіночок зелений,
Стороною та й на мій барвіночок зелений.

Сьогодні Івана, а завтра Купала,
Рано-вранці сонце зійшло.
Рано-вранці та й на мою роженьку червону.
Рано-вранці та й на мою роженьку червону.

Ой на морі хвиля, при долині роса,
Стороною дощик іде.
Стороною та й на мій барвіночок зелений,
Стороною та й на мій барвіночок зелений.

Чом ти не прийшов?

— Чом ти не прийшов, як місяць зійшов,
Я ж тебе чекала?
Чи коня не мав, чи стежки не знав,
Мати не пускала?

— І коня я мав, і стежку я знав,
І мати пускала.
Найменша сестра, бодай не зросла, —
Сідельце сховала.

А старша сестра сідельце знайшла,
Коня осідлала:
— Поїдь, братику, до дівчиноньки,
Що тебе чекала.

— Тече річенька невеличенька,
Схочу — перескочу.
Віддай же мене, моя матінко,
За кого я хочу.

Вербовая дощечка

Вербовая дощечка, дощечка,
Біля мого мостечка, мостечка.
На все поле леліє, леліє,
Звідки милий приїде, приїде?

Звідки милий приїде, приїде?
Що Насточці привезе, привезе?
Червонії чоботи, чоботи,
До ліпшої роботи, роботи.

Вербовая дощечка, дощечка,
Біля мого мостечка, мостечка.

Ой у вишневому саду

Ой у вишневому саду,
Там соловейко щебетав.
Додому я просилася,
А ти мене все не пускав.

«Ти милий мій, а я твоя,
Дивись, яка зійшла зоря.
Проснеться матінка моя —
Буде питать, де була я».

А ти їй дай такий отвіт:
«Яка чудова майська ніч.
Весна іде, красу несе,
А тій красі радіє все».

«Доню моя, не в тому річ.
Де ти гуляла цілу ніч?
Чому розплетена коса,
А на очах бринить сльоза?»

«Коса моя розплетена,
Її подруга розплела,
А на очах бринить сльоза,
Бо з милим розлучилась я.

Мамо моя, ти вже стара,
А я щаслива й молода.
Я жити хочу, я люблю!
Мамо, не лай доню свою».

Ой у гаю, при Дунаю

Ой у гаю, при Дунаю
Соловей щечече.
Він же свою всю пташину
До гніздечка кличе.

Ой тьох-тьох і тьох-тьох-тьох
Соловей щечече.
Він свою всю пташину
До гніздечка кличе.

Ой у гаю, при Дунаю
Там музика грає.
Бас гуде, скрипка плаче,
Милий мій гуляє.

Ой тьох-тьох і тьох-тьох-тьох
Там музика грає.
Бас гуде, скрипка плаче,
Милий мій гуляє.

Ой у гаю, при Дунаю
Стою самотою.
Плачу, тужу, ще й ридаю
Милий за тобою.

Ой тьох-тьох і тьох-тьох-тьох
Соловей щечече.
Він свою всю пташину
До гніздечка кличе.

Цвіте терен

Цвіте терен, цвіте терен,
Листя опадає.
Хто в любові не знається,
Той горя не знає.

А я, молода дівчина,
Та й горя зазнала,
Вечероньки не доїла,
Нічки не доспала.

Ой візьму я кріселечко,
Сяду край віконця,
А ще очі не дрімали,
А вже сходить сонце.

Хоч дрімайте, не дрімайте —
Не будете спати.
Десь поїхав мій миленький
Іншої шукати.

Туман яром, туман долиною

Туман яром, туман долиною,
За туманом нічого не видно,
Тільки видно дуба зеленого.
Під тим дубом криниця стояла,
В тій криниці дівка воду брала.
Та й пустила золоте відерце,
Засмутила козакові серце.
«Ой хто ж теє відерце дістане,
Той зі мною на рушничок стане».
Обізвався козаченько в гаю:
«А я твоє відерце дістану,
І з тобою на рушничок стану».

Несе Галя воду

Несе Галя воду,
Коромисло гнеться,
А за нею Іванко,
Як барвінок в'ється.

— Галю ж, моя Галю,
Дай води напиться,
Ти така хороша —
Дай хоч подивиться.

— Вода у ставочку,
Йди туди й напийся,
Я буду в садочку —
Прийди подивися.

— Прийшов у садочок,
Зозуля кувала,
А ти ж мене, Галю,
Та й не шанувала.

— Стелися, барвінку, —
Буду поливати,
Вернися Іванку, —
Буду шанувати.

— Скільки не стелився,
Ти не поливала,
Скільки не вертався
Ти не шанувала.

Ой чорна я си, чорна

Ой чорна я си, чорна,
Чорнява, як циганка,
Чом си полюбила,
Чом си полюбила
Чорнявого Іванка?

Іванко, та й Іванко,
Сорочка вишиванка,
Високий та стрункий,
Високий та стрункий,
Ще й на бороді ямка.

«Марусе ти, Марусе,
Люблю я твою вроду,
Люблю дивитися,
Люблю дивитися,
Як ти ідеш по воду.

Як ти ідеш по воду,
Вертаєшся з водою,
Люблю дивитися,
Люблю дивитися,
Марусе за тобою».

«У полі два дубочки,
Обидва зелененькі,
Ми ж такі паровані,
Ми ж такі паровані,
Обоє чорнявенькі».

Ой смереко!

Слова і музика: Любомир Яким

На краю села хатина
Загляда в вікно смерека.
А в хатині є дівчина
Та до неї так далеко.

Ой смереко!
Розкажи мені, смереко,
Чом ростеш ти так далеко,
Чарівна моя смереко.

Вийди мила на озерце,
Бачити тебе я мушу.
Ти запала мені в серце,
Полонила мою душу.

Ой смереко!..

Вже весна Карпати вкрила,
Журавлі вже прилетіли,
Лиш свою дівчину люблю
Ми з тобою не зустріли.

Ой смереко!..

Коломийка

Подумаю, подумаю,
Так собі думаю,
Нема кращих співаночок,
Як в нашому краю.

Нема пісні й танцю краще,
Як та коломийка,
Вона душу вириває
Із мого серденька.

Ой співанко-коломийко,
Як тебе не знати,
Коли мене тому вчила
Моя рідна мати.

Ой співанко-співаночко,
Коломийко мила,
Коли тебе десь почую
Велика в ній сила.

Коли тебе десь почую
Або сам співаю,
То думаю, що літаю
У нашому краю.

Взяв би я бандуру

Слова: Михайло Петренко

Музика: народна

Взяв би я бандуру
Та й заграв, що знав.
Через ту дівчину
Бандуристом став.

А все через очі,
Коли б я їх мав,
За ті карі очі
Душу я б віддав.

Марусенько, люба,
Пожалій мене,
Візьми моє серце,
Дай мені своє.

Взяв би я бандуру
Та й заграв, що знав.
Через тії очі
Бандуристом став.

Тихо над річкою

Слова: Спиридон Черкасенко

Музика: Петро Батюк

Тихо над річкою, ніченька темная,
Спить зачарований ліс.
Ніжно шепоче він казку таємную,
Сумно зітха верболіз.

Нічка розсипала зорі срібlistії —
Ось вони в річці на дні.
Плачуть берези по той бік кудрявії,
Здалека линуть пісні.

Тихо над річкою, ніченька темная,
Спить зачарований ліс.
Ніжно шепоче він казку таємную,
Сумно зітха верболіз.

Місяць на небі, зіроньки сяють

Місяць на небі, зіроньки сяють,
Тихо по морю човен пливе.
В човні дівчина пісню співає,
А козак чує — серденько мре.

Ця пісня мила, ця пісня люба,
Все про кохання, все про любов.
Як ми любились та й розійшлися,
Тепер навіки зійшлися знов.

Ой очі, очі, очі дівочі...
Темні як нічка, ясні як день.
Ви ж мене, очі, плакати навчили,
Де ж ви навчились зводити людей?

Ніч яка, Господи, місячна, зоряна

Слова: Михайло Старицький

Музика: Микола Лисенко

Ніч яка, Господи, місячна, зоряна,
Видно, хоч голки збирай!
Вийди, кохана, працю зморена,
Хоч на хвилиночку в гай!

Сядемо в купочці ми під калиною —
І над панами я пан...
Глянь, моя рибонько, — срібною хвилею
Стелиться в полі туман.

Ти не лякайся, що ніженьки босії
Змочиш в холодну росу...
Я ж тебе, вірна, аж до хатиночки
Сам на руках віднесу.

Небо неміряне, зорями сіяне,
Що то за Божа краса...
Поміж тополями сипле, мов зорями,
Чиста краплиста роса.

Ти ж не лякайся, щоб хто не підслухав
Тиху розмову твою.
Нічка спустилася, всіх сном окутала,
Ані шелесне в гаю!

Ой верше, мій верше

Лемківська пісня

Ой верше, мій верше,
Мій зелений верше.
Уж мі так не буде,
Як мі було перше.

Бо перше мі було,
Барз мі добре було.
Од своей мамичкы,
Не ходити було.

Не ходити було
Горами, лісами.
Не любити було
З чорныма очами.

Не ходити було,
Кади-м я ходила.
Не любити було,
Кого-м я любила.

Бо кого-м любила
І рада виділа,
Уж я того рочку
Забыти-м мусіла.

Не рубаты було
Зеленого дуба.
Не брати ня було
Коли-м ти не люба.

Не рубати було
Зелену ліщыну.
Не брати ня було
Молоду дівчыну.

Під облачком

Лемківська пісня

Слова: Семан Мадзелян

Музика: Ярослав Трохановський

Під облачком явір похылений,
Співат на ним пташок премилений.
Слухай, мила, як тот пташок співат,
Же з любови нич добре не быват.

Ци та любов є од Бога дана?
Ци лем може дяблом підшептана?
Хоц би-с не хтіл та мусиш любити,
Хоц би-с потім прото мал терпіти.

Мі Циганка давно ворожыла,
Же мя здурит дівка чорнобрива.
Же не буду виділ за ньом світа,
Аж проминут мої млады літа.

Мила, мила, ти покусю єдна,
Уж тя люблю не рік, ані не два.
Ци-с мі дала зіля ся напити,
Не мож мила, нияк без тя жити.

Під облачком явір зеленіє,
Посмотр, мила, як ним вітер хвіє.
Може вырве його з коренями?
Мила, мила што то буде з нами?

Гаєм зелененькым

Лемківська пісня

Гаєм зелененькым вода тече,
Што-ж мі дівчатко на то рече?
Ой ци рече, ци не рече,
Гаєм зелененькым вода тече.

Не піду до ліса без сокыры,
Што бы-м я там робив без дівчыны.
Возму дівча та й на ручкы,
Буду ей колисал помалючкы.

Чорноморець

Чорноморець, матінко, чорноморець
Вивів мене босую на морозець.

Вивів мене босую та й питає:
«Чи є мороз, дівчино, чи немає?».

Ой нема морозоньку, тільки роса,
А я, молодесенька, стою боса.

Простояла ніченьку — та й байдуже,
Бо я чорноморчика люблю дуже.

Чорноморець, матінко, чорноморець
Вивів мене босую на морозець.

Мої гори

Слова і музика: Наталія Шелест

Є куточок серцю милий,
Там завжди думками.
Де щасливо виростала
Біля тата й мами.

Я ніколи не забуду
Вас високі гори.
Чарівні, стрункі смереки
І глибокі звори.
Як же мені не любити
Верховини свої
І карпатські полонини
Милі та чудові.

Тут зривала незабудки
У вінки сплітала,
А із батьком і сестрою
Все пісень співала.

Я ніколи не забуду
Вас високі гори.
Чарівні, стрункі смереки
І глибокі звори.
Нема кращих ніж Карпати,
Чи в снігах, чи травах
І п'янке повітря чисте
В скошених отавах.

Чисту воду із криниці
Літом набирала,
Від землі любов і силу
Кожен день черпала.

Я ніколи не забуду
Вас високі гори.
Чарівні, стрункі смереки
І глибокі звори.
Як же мені не любити
Верховини свої
І карпатські полонини
Милі та чудові.

Мамина вишня

Слова: Дмитро Луценко

Музика: Анатолій Пашкевич

Знову наснилось дитинство,
Тепле, як гарна весна.
Вишня вдяглася в намисто,
Мама щаслива й сумна.
Там за село проводжала
Долю мою молоду...
Щедро мені щебетала
Мамина вишня в саду.

Вдаль голубими вітрами
Весни за обрій пливли.
Раннім туманом у мами
Коси, мов дим, зацвіли.
Мати в тривогах вінчала
Щастя жадане й біду...
Радо мене зустрічала
Мамина вишня в саду.

Здавна близьке й сокровенне
Все там, аж терпне душа.
Начебто й мама до мене
Стежкою в сад поспіша.
Знов, як бувало, до столу
Кличе, лиш в хату зайду...
Ронить зацвіток додолу
Мамина вишня в саду.

Пісня любові й дитинства
В серці бринить, як струна.
Наче священна молитва
З рідного краю луна.

Та не порадує літо
Душу мою молоду...
Плаче тепер білим цвітом
Мамина вишня в саду.

Черемшина

Слова: Микола Юрійчук

Музика: Василь Михайлюк

Знов зозулі голос чути в лісі,
Ластівки гніздечко звили в стрісі.
А вівчар жене отару плаєм,
Тьохнув пісню соловей за гаєм.

Всюди буйно квітне черемшина,
Мов до шлюбу вбралася калина.
Вівчаря в садочку,
В тихому куточку,
Жде дівчина, жде.

Йшла вона в садок повз осокори,
Задивилась на високі гори,
Де з беріз спадають чисті роси,
Цвіт калини приколола в коси.

Всюди буйно квітне черемшина...

Вже за обрій сонечко сідає,
З полонини їй вівчар співає:
— Я прийду до тебе, як отару
З водопою зажену в кошару.

Всюди буйно квітне черемшина...

Ось і вечір, вівці біля броду
З Черемоша п'ють холодну воду,
У садочку вівчаря стрічає
Дівчинонька, що його кохає.

Всюди буйно квітне черемшина...

Гуцулка Ксеня

Слова і музика: Ярослав Барнич

Темна нічка гори вкрила,
Полонину всю залила,
А в ній постать сніжно-біла, —
Гуцул Ксеню в ній пізнав.
Він дивився в очі сині,
Тихо спершись на соснині,
І слова ніжні любовні
Він до неї промовляв:

Гуцулко Ксеню,
Я тобі на трембіті,
Лиш одній в цілім світі
Розкажу про любов.
Душа страждає,
Звук трембіти лунає,
А що серце кохає,
Бо гаряче, мов жар.

Вже пройшло гаряче літо,
Гуцул іншу любить скрито,
А гуцулку чорнобриву,
Він в останню ніч прощав.
В Черемоші грали хвилі,
Сумували очі сині,
Тільки вітер на соснині
Сумно пісню вигравав:

Гуцулко Ксеню,
Я тобі на трембіті,
Лиш одній в цілім світі
Розкажу про свій жаль.

Душа страждає,
Звук трембіти лунає,
А що серце кохає,
Бо гаряче, мов жар.

Червона рута

Слова і музика: Володимир Івасюк

Ти признайся мені,
Звідки в тебе ті чари,
Я без тебе всі дні
У полоні печалі.
Може, десь у лісах
Ти чар-зілля шукала,
Сонце-руту знайшла
І мене зчарувала?

Червону руту не шукай вечорами,
Ти у мене єдина, тільки ти, повір.
Бо твоя врода — то є чистая вода,
То є бистрая вода з синіх гір.

Бачу я тебе в снах,
У дібровах зелених,
По забутих стежках
Ти приходиш до мене.
І не треба нести
Мені квітку надії,
Бо давно уже ти
Увійшла в мої мрії!

Червону руту не шукай вечорами...

Знаю я

Слова: Олександр Ксенофонтів

Музика: Руслана (Руслана Лижичко)

Є прекрасна земля,
Що летить у зірках
На купальських вінках,
Я заблукаю, а, може, впізнаю
Свою любов...
Знаю...

Знаю я — на долині кохання нема,
Знаю я, знаю я, тільки в горах,
Де знайти джерело, що спитати в вогня.
Знаю я, знаю я! Гей-я-гей, гей-на-на-гей!

Знаю, що буде, і знаю, що ні,
Най це знання не зашкодить мені.
Стежка у гори тікає моя,
Там буде Сонце — і там буду я!

Ти не знаєш, як вітер співає для нас,
Ти не знаєш вогня, ватри вогня!
Як на землю з гори подивитись хоч раз,
Знаю я, знаю я! Гей-я-гей, гей-на-на-гей!

Знаю, що буде, і знаю, що ні...

Несе кохання течія
Та уранці з сонцем втікну я!
Я не зможу забути ні вітру, ні гір,
Знаю я, знаю я.
Там, де сині вершини торкаються зір,
Буде доля моя...
Я не зможу забути ні вітру, ні гір,

Знаю я, знаю я.
Там, де сині вершини торкаються зір,
Серце лишу своє-є-є-є-є...

На-на-на...
Знаю я, знаю я.
На-на-на...
Знаю я, знаю я, тільки я!

Мам

Слова і музика: Андрій Кузьменко (Кузьма, «Скрябін»)

Я завжди мріяв написати пісню про маму,
Але різні поети всі слова вже сказали.
І я не хотів повторити когось із них.
Я біля своєї мами буду завжди маленьким
І, як тільки покличе, прибіжу скоренько,
Тому я їй і написав ці слова як міг.

Мам,
Ти мене вибач, що я став дорослий
І вже минула сорок третя осінь,
Як я побачив перший раз свій дім.

Мам,
А можна я до тебе завтра приїду
І ми на кухні не одну годину
Собі на різні теми «посидим»?

Я може трохи пізно став її розуміти
І не часто дарував на день народження квіти.
І були часи, коли я тижнями їй не дзвонив.
І кожен раз, коли вона мене обіймає
І разом із татком все про внучку питає —
Я з радості плачу, що маю живих батьків.

Мам,
Ти мене вибач, що я став дорослий
І вже минула сорок третя осінь,
Як я побачив перший раз свій дім.

Мам,
А можна я до тебе завтра приїду

І ми на кухні не одну годину
Собі на різні теми «посидим»?

Я дякую тобі за то, що я вмію
І дякую тобі за то, що я розумів
Ті речі, яких не пояснюють навіть в книжках.
Хай буде біля тебе завжди ангел-хранитель
І я десь тут поряд буду також бродити,
Щоб не міряти наше життя в телефонних дзвінках.

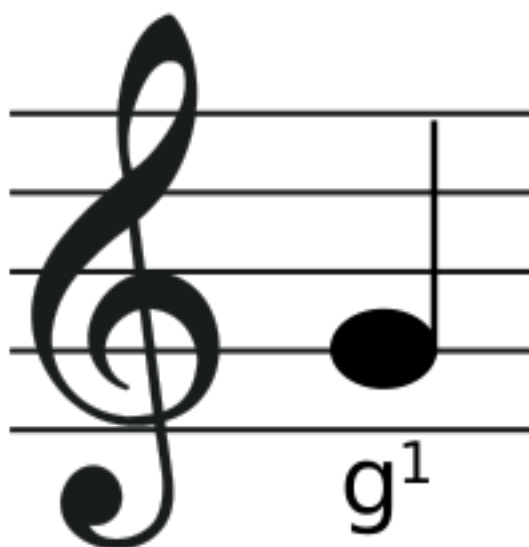
Мам,
Ти мене вибач, що я став дорослий
І вже минула сорок третя осінь,
Як я побачив перший раз свій дім.

Мам,
А можна я до тебе завтра приїду
І ми на кухні не одну годину
Собі на різні теми «посидим»?

Мам...

НОТИ

Вибрані пісні

Ой у лузі червона калина

Слова: Степан Чарнецький

Музика: народна

Урочисто, з почуттям

Ой у лу - зі чер-во-на ка - ли - на по - хи-ли - ла - ся,

чо-гось на - ша слав-на Ук-ра-ї - на за - жу-ри - ла - ся.

А ми ту - ю чер-во-нука-ли-ну пі-дій-ме -мо, а ми на - шу

слав-ну Ук-ра-ї-ну, гей, гей, роз-ве - се-ли-мо! роз ве-се-ли - мо!

Реве та стогне Дніпр широкий

Слова: Тарас Шевченко

Музика: Данило Крижанівський

Ре-ве та сто - гне Дніпр ши - ро - кий, сер-ди-тий ві-тер за-ви-

ва, до-до-лу вер-би гне ви - со - кі, го-ра-ми хви-лю пі-дій - ма.

Думи мої...

Слова: Тарас Шевченко

Музика: Микола Лисенко

Не швидко

Ду-ми мо-ї, ду-ми мо-ї, ли-хо ме-ні з ва-ми!

На-що ста-ли на па-пе-рі сум-ни-ми ря-да-ми?..

Чом вас ві-тер не роз-ві-яв в сте-пу, як пи-ли-ну?

Чом вас ли-хо не при-спа-ло, як сво-ю ди-ти-ну?..

Заповіт

Слова: Тарас Шевченко

Музика: Гордій Гладкий

Широко

се-ред сте - пу ши-ро-ко - го, на Вкра-ї - ні ми - лій.

Україна

Слова і музика: Тарас Петриненко

Поважно

До - ро - ги ін - шо - ї не тре - ба, ко - ли зо - рить Чу - маць - кий
Ме - ні не мож - на не лю - би - ти, то - бі не мож - на не цвіс -

Шлях. Я йду від те - бе і до те - бе по зо - ло - тих тво - їх стеж -
ти. Лиш до - тивар - то в сві - ті жи - ти, по - ки жи - веш і квіт - неш

ках. ти. Ук - ра - ї - но, Ук - ра - ї - но! Піс - ля да - ле - чі до -

ріг вір - не сер - це тво - го си - на я кла - ду то - бі до ніг.

Виростеш ти, сину

Слова: Василь Симоненко

Музика: Анатолій Пашкевич

Помірно

Ви - рос - теш ти, си - ну, ви - ру-шиш в до - ро - гу,
ви-рос - туть з то-бо-ю при-спа-ні три-во - ги. За то-бо-ю
зав-ше бу-дуть манд - ру - ва - ти о - чі ма-те - рин-ські
і бі-ля - ва ха - та. За то-бо-ю зав-ше бу-дуть манд - ру -
ва - ти о - чі ма - те - рин - ські і бі-ля - ва ха - та.

Рідна мати моя

Слова: Андрій Малишко

Музика: Платон Майборода

Помірно

Рід-на ма-ти мо - я, ти но - чей не - дос - па - ла і во-ди - ла ме -

не у по - ля край се - ла, і в до-ро-гу да - ле - ку ти ме -

не на зо - рі про - во - джа - ла, і руш - ник ви - ши -

ва-ний на щас-тя да - ла, ник ви-ши-ва-ний на щас-тя, на до-лю да - ла.

Чорнобривці

Слова: Микола Сингаївський

Музика: Володимир Верменич

Не поспішаючи

Чор - но-брив-ців на - сі - я - ла ма - ти у мо - їм сві-тан-

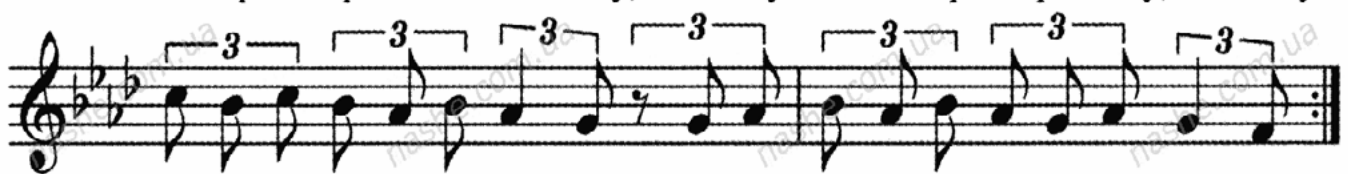
ко - вім кра - ю, та й на - вчи - ла вес-нян-ки спі - ва - ти

про кві - ту - чу на - ді - ю сво - ю. Як на

ті чор-но-брив-ці пог-ля - ну, ба-чу ма - тір ста-рень-ку, ба-чу

ру-ки тво-ї, мо - я ма - мо, тво-ю лас-ку я чу - ю, рід-нень-ка.

Два кольори

Слова: Дмитро Павличко

Музика: Олександр Білаш

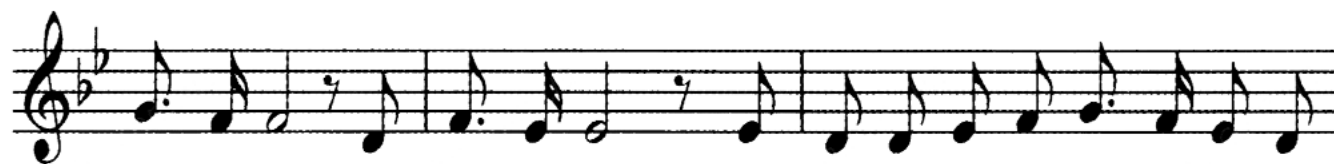
Помірно, з сумом

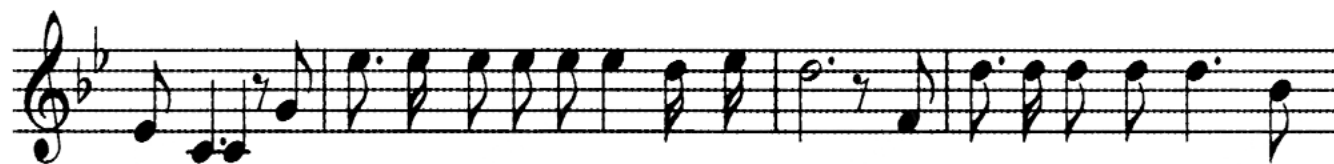
Як я ма-лим зби-рав-ся на-вес - ні пі - ти у світ не-

зна-ни-ми шля - ха - ми, со - роч - ку ма - ти ви-ши-ла ме-ні чер-

во - ни-ми і чор - ни-ми, чер - во-ни-ми і чор - ни-ми нит-

ка-ми. Два ко-льо-ри мо-ї, два ко-льо-ри, о - ба на по-лот-ні, в ду-

ші мо - їй о - ба, два ко - льо-ри мо - ї, два ко-льо-

ри: чер - во-не - то лю-бов, а чор-не - то жур - ба.

Мамина вишня

Слова: Дмитро Луценко

Музика: Анатолій Пашкевич

Помірно

Зно-ву нас - ни - лось ди - тин-ство теп - ле, мов гар - на вес - на.

Виш - ня вдяг - ла - ся в на - ми - сто, ма - ма ща - сли ва й сум на.

Там за се - лом про - во - джа - ла до - люмо - ю мо - ло - ду...

Щи - ро ме - ні ще - бе - та ла ма - ми - на вишня в са ду.

Зеленеє жито, зелене

Українська народна пісня

Повільно

The musical score is written on a single treble clef staff in 4/4 time. It consists of three lines of music. The first line starts with a treble clef and a key signature of one sharp (F#). The tempo is marked 'Повільно' (Ad libitum). The lyrics are: 'Зе - ле - не - є жи - то, зе - ле - не, хо - ро - ші - ї гос - ті у'. The second line begins with a repeat sign (double bar line with two dots) and continues with the lyrics: 'ме - не. Зе - ле - не - є жи - то жен - ці жнуть,'. The third line also starts with a repeat sign and includes two first endings, labeled '1' and '2', with the lyrics: 'хо - ро - ші - ї гос - ті ме - не ждуть. ждуть.'.

Зе - ле - не - є жи - то, зе - ле - не, хо - ро - ші - ї гос - ті у

ме - не. Зе - ле - не - є жи - то жен - ці жнуть,

хо - ро - ші - ї гос - ті ме - не ждуть. ждуть.

Чом ти не прийшов

Українська народна пісня

Помірно

"Чом ти не прий-шов, як мі-сяць зі-йшов? Я те-бе че-ка - ла..."

Чи ко-ня не мав, чи стеж-ки не знав, ма-ти не пус-ка - ла?"

Засвіт встали козаченьки

Слова і музика: Маруся Чурай

Помірно

За - світ вста - ли ко - за - чень - ки в по - хід з по - лу - но - чі,
ви - пла - ка - ла Ма - ру - сень - ка сво - ї яс - ні о - чі. о - чі.

Ой на горі та женці жнуть

Українська народна пісня

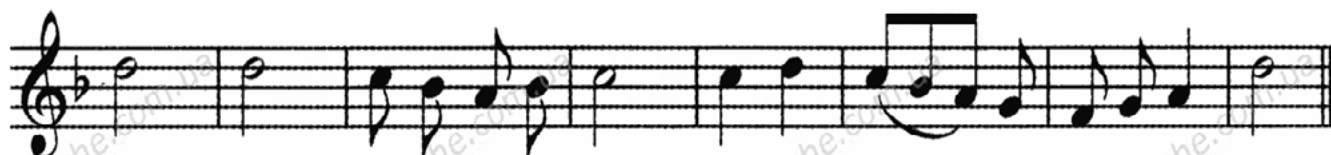
Маршем

Ой на го - рі та женці жнуть, ой на го - рі та женці

жнуть, а по-під го - ро - ю, я-ром - до-ли - но - ю ко-за-ки

йдуть. Гей, до-ли-но-ю, гей, ши-ро - ко - ю, ко-за-ки йдуть.

Повіяв вітер степовий

Українська народна пісня

♩ = 60 Лірично

The musical score is written in a single system with three staves. The first staff begins with a treble clef, a key signature of one flat (B-flat), and a 4/4 time signature. The tempo is marked 'Lірично' (Lyrical) with a quarter note equal to 60 beats. The melody starts on a whole note B-flat, followed by a half note G, and then a series of eighth notes: F, E, D, C, B, A, G, F. The second staff continues with a half note G, a quarter note F, and a quarter note E. The third staff begins with a quarter note D, followed by a quarter note C, and then a series of eighth notes: B, A, G, F, E, D, C, B. The piece concludes with a double bar line and repeat signs.

1. По - ві - яв ві-тер сте-по - вий, Тра -
ва ся по-хи - ли - ла, Впав в бо - ю сі-чо-вий стрі-
лець, Дів - чи - на за-ту-жи-ла. Впав - ла.

Чуєш, брате мій

Слова: Богдан Лепкий

Музика: Левко Лепкий

№. 112 Зручно. Впевнено.

tr

1. Чу-єш, бра - те мій, То - ва - ри - шу мій,

Від-лі-та-ють сі-рим шнур-ком Жу-рав-лі в ви - рій.

Кли-чуть: «Кру-кру - кру В чу-жи-ні я вмру, За - ки мо-ре

пе-ре-ле - чу, Кри-лонь-ка зіт - ру, Кри-лонь-ка зі - тру».

2. Ме-рех-тить во - чах Без-ко-неч - ний шлях,

Ги - не, ги - не в сі-рій мря - ці Слід по жу - рав - лях.

